

Також особливо важливою для становлення земельної іпотеки є практична можливість захистити право власності на земельні ділянки та забезпечення законних способів стягнення та відчуження землі, яка є об'єктом застави. Тому успішний розвиток земельного іпотечного кредитування у сільському господарстві України стане можливим лише за наявності повноцінного ринку земель у цій сфері за умови регулювальної ролі держави при здійсненні операцій на ньому.

Список використаних джерел

1. Будзяк В.М. Формування ринку земель сільськогосподарського призначення // Економіка АПК. – 2008. – №8. – С. 118 – 122.
2. Природно-ресурсний потенціал сталого розвитку України // Б.М. Данилишин, С.І. Дорогунцов, В.С. Міщенко, Я.В. Коваль, О.С. Новоторов, М.М. Паламарчук. – К.: РВПСУ НАНУ, 1999. – 716 с.
3. Малий І.Й. Про романтизацію приватної власності на землю// Економічна теорія. – 2008. – №3. – С.11 – 20.

Козлов Валерій Володимирович,

кандидат технічних наук,

доцент кафедри інформаційних технологій;

Томашевська Тетяна Володимирівна,

кандидат технічних наук,

доцент кафедри інформаційних технологій;

Пашковська Анна Юрївна,

кандидат економічних наук,

старший викладач кафедри інформаційних технологій;

Національна академія статистики, обліку та аудиту

«ІНФОРМАТИКА» У СИСТЕМІ ЕКОНОМІЧНОЇ ОСВІТИ

Інформатика у ХХІ столітті стає природною наукою, що займає положення між іншими природничими, технічними і громадськими науками. Її предмет складають інформаційні процеси, що протікають у природі, суспільстві та технічних системах. Її методи у своїй більшості засновані на взаємодії програмних і апаратних засобів обчислювальної техніки з іншими технічними системами, з людиною і суспільством. Її мета – наукове обґрунтування ефективних прийомів створення, розподілу і споживання усіх тинів інформаційних ресурсів і методологічне забезпечення розробки нових інформаційних систем. Її центральна роль полягає в наданні свого апарату і понятійної бази іншим природничим, громадським і технічним дисциплінам.

Інформаційна сфера і рівень розвитку інформаційних технологій стають вирішальними показниками розвиненості держави [2, с.11].

У попередніх роботах автори робили спробу привернути увагу до таких актуальних наукових напрямів у галузі інформатики, як соціальна інформатика, інформаційний менеджмент [3, с. 371–374; 4, с. 60–63].

Предмет інформатики становлять такі поняття:

- апаратне забезпечення засобів обчислювальної техніки;
- програмне забезпечення засобів обчислювальної техніки;
- засоби взаємодії апаратного й програмного забезпечення;
- засоби взаємодії людини з апаратними й програмними засобами.

Інформатика як наука складається з декількох частин, і кожна може розглядатися як самостійна дисципліна.

Теоретична інформатика – частина інформатики, що включає ряд математичних розділів. Вона опирається на математичну логіку й включає такі розділи, як теорія алгоритмів і автоматів, теорія інформації й теорія кодування, теорія формальних мов і граматики, дослідження операцій та ін. Цей розділ використовує математичні методи для загального вивчення процесів обробки інформації.

Обчислювальна техніка – розділ, у якому розробляються загальні принципи побудови обчислювальних систем. Це не технічні деталі й електронні схеми, а принципові рішення на рівні так званої архітектури обчислювальних систем, що визначає склад, призначення, функціональні можливості та принципи взаємодії пристроїв.

Програмування – діяльність, пов'язана з розробкою систем програмного забезпечення.

Інформаційні системи – розділ інформатики, пов'язаний з рішенням питань аналізу потоків інформації у різних складних системах, їх оптимізації, структурування з огляду на принципи зберігання й пошуку інформації. Без теоретичного обґрунтування принципових рішень в океані інформації можна просто захлинутися. Відомим прикладом рішення проблеми на глобальному рівні може служити гіпертекстова пошукова система www.

Штучний інтелект – галузь інформатики, в якій вирішуються найскладніші проблеми, що перебувають на перетині із психологією, фізіологією, лінгвістикою й іншими науками. Основні напрями розробок, що належать до цієї галузі, – моделювання міркувань, комп'ютерна лінгвістика, машинний переклад, створення експертних систем, розпізнавання образів та ін.

Об'єктом додатків інформатики є ряд наук і сфер практичної діяльності, для яких вона стала безперервним джерелом найсучасніших технологій. Застосування методів і засобів інформатики можливо у всіх тих областях людської діяльності, в яких існує принципова можливість (і необхідність) реєстрації й обробки інформації [2, с. 16–17]. Наразі цей науковий напрям стрімко розвивається.

Одночасно відбуваються великі зміни у країні, а відповідно, і в житті людей. Ці процеси створюють проблеми, насамперед, у галузі освіти. Так, Міністерство освіти законом "Про вищу освіту" надало повноваження самим ВНЗ вирішувати завдання, які перед ними виникають. Але для рішення ряду завдань щодо покращання освітнього процесу ВНЗ не обійтися без підтримки

центральної органів. Це стосується централізованого придбання спеціального обладнання, програмного забезпечення і багато чого іншого.

Для таких дисциплін, як інформатика необхідно надати "зелену вулицю" не на словах, а на ділі. Давати більше годин на дисципліні, а на лабораторних (практичних) заняттях ділити в обов'язковому порядку групи на підгрупи, в яких повинно бути не більше 12 учнів. Про яку якість занять можна вести мову, коли на роботу з одним студентом у групі з 25 осіб викладач може виділити не більше чотирьох хвилин!

Необхідно подумати і про фінансову зацікавленість викладача. Потрібно відмовитися від зрівнялівки. У сучасного ІТ-фахівця зарплата на порядки вище, ніж у ІТ-викладача, який і навчає цих ІТ-фахівців. Іноді викладач змушений працювати на застарілому обладнанні з програмними продуктами, які далеко відстали від сучасних вимог.

Контингент студентів має дуже слабку початкову підготовку, не привчений до самостійної роботи. Мотивація до отримання повноцінних знань у більшості студентів дуже низька. Сучасні досягнення в галузі розвитку інформаційних і комунікаційних технологій сприяють формуванню абсолютно нових економічних, соціальних і культурних відносин в житті людей. Водночас результати досліджень на основі розробленої авторами методики [1, с. 36–37] показують, що тільки близько 10% студентів прагнуть отримати хорошу освіту.

Необхідно вказати на відсутність зв'язків між навчальними програмами дисципліни у школі, коледжі, ВНЗ. При підготовці фахівців у ВНЗ потрібно розставляти пріоритети і суворо їх дотримуватися.

Підбиваючи підсумки, підкреслимо, що завданнями інформатики є [5; 6; 7]:

- розробка й виробництво сучасних засобів обчислювальної техніки;
- проектування й впровадження прогресивних технологій обробки інформації;
- інформатизація суспільства й підвищення рівня його інформаційної культури.

Список використаних джерел

1. Козлов В.В., Томашевська Т.В. Аналіз стану електронної комерції в Україні // Статистика України. 2017. № 2. С. 34–39.

2. Інформатика : навч. посіб. / В.В. Козлов, А.І. Сбітнєв, А.Ю. Пашковська, Т.В. Томашевська ; Національна академія статистики, обліку та аудиту. – К. : ДП "Інформ.-аналіт. агентство", 2016. – 727 с.

3. Козлов В. В., Томашевська Т. В., Пашковська А. Ю. "Інформаційний менеджмент" у системі економічної освіти // Стратегія розвитку України: економічний та гуманітарний виміри : матеріали міжнар. наук.-практ. конф. – К. : ДП «Інформ.-аналіт. агентство», 2016. – С. 371–374.

4. Козлов В. В., Томашевська Т. В., Пашковська А. Ю. "Соціальна інформатика" у системі економічної освіти // Статистика України. 2015. № 3. С. 60–63.

5. Про Основні засади розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007–2015 роки : Закон України від 09.01.2007 р. № 537-V. Законодавство України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=537-16>

6. Про заходи щодо розвитку національної складової глобальної інформаційної мережі Інтернет та забезпечення широкого доступу до цієї мережі в Україні : Указ Президента України від 31 липня 2000 р. № 928/2000 [Електронний ресурс] – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/928/2000>

7. Про державну політику інформатизації України : Указ Президента України від 31 травня 1993 р. № 186/93 [Електронний ресурс] – Режим доступу : <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/186/93/>

*Копішинська Катерина Олександрівна,
кандидат економічних наук,
старший викладач кафедри менеджменту,
Національний технічний університет України
«Київський політехнічний інститут
імені Ігоря Сікорського»*

РОЛЬ ЦИФРОВОЇ ЕКОНОМІКИ В РОЗВИТКУ МАЛИХ ТА СЕРЕДИХ ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ

Масштабне поширення Інтернету у XXI столітті надало можливості для формування та розвитку нових сфер господарювання, таких як електронний бізнес, електронна комерція, розвиток підтримуючої інфраструктури тощо, які значно прискорюють усі обмінні процеси між суб'єктами (обмін товарами та послугами, даними, інформацією та усіма іншими видами ресурсів). Країни, що активно використовують переваги цих процесів у економічному розвитку, переходять на новий тип економіки – цифрову економіку. Особливої значущості вона набуває для невеликих підприємств та приватних підприємців, адже за умов використання мережі Інтернет в усіх напрямках своєї діяльності вони можуть суттєво економити фінансові, трудові, матеріальні та інші ресурси, а також прискорювати усі бізнес-процеси.

Одне із поширених визначень цифрової економіки – економіка, основана на електронних товарах і послугах, вироблених за допомогою електронного бізнесу і торгівля якими ведеться за допомогою електронних засобів [1]. Тобто це економіка, основана на використанні інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ). Частка вітчизняних підприємств, які використовують ІКТ у своїй діяльності, є достатньо високою (рис. 1).